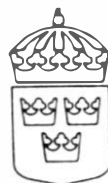

Motion till riksdagen

1988/89:U231

av Ulla-Britt Åbark och Margareta Winberg (båda s)
Södra Afrika

Mot.
1988/89
U231 – 238

Länderna i södra Afrika (Angola, Botswana, Lesotho, Malawi, Moçambique, Swaziland, Tanzania, Zambia och Zimbabwe) inledde i början på 1980-talet ett ekonomiskt samarbete SADCC (Southern African Development Coordination Conference). Detta samarbete har som mål att minska det ekonomiska beroendet till Sydafrika och öka det regionala samarbetet. Dessa mål är en förutsättning för att länderna i regionen skall kunna utvecklas och bygga upp sina ekonomier.

Sverige ger redan i dag ett omfattande bistånd till södra Afrika. Det är viktigt att detta bistånd fortsätter och ytterligare utökas. Särskilt viktigt är stödet till Moçambique och Angola som drabbats mycket hårt av Sydafrikas destabiliseringspolitik.

Det svenska (och nordiska) resursflödet till regionen har givit möjligheter till förstärkning under 1980-talets senare hälft genom tillkomsten av det nordiska initiativet och strävan att stärka det ekonomiska samarbetet också på kommersiell grund.

Trots dessa strävanden har inte Sverige i någon avgörande omfattning hittills lyckats hjälpa frontstaterna till att bryta Sydafrikas dominans i regionen vare sig det gäller handel, transport eller exportvägar.

Södra Afrika är beroende av Sydafrika som centrum för transporter och kommunikationer, som exportör av industrivaror och som användare av billig arbetskraft. Detta beroende gör länderna i södra Afrika mycket sårbara och känsliga för påtryckningar från Sydafrika. Sydafrika har också utnyttjat sin ekonomiska dominans och militära överlägsenhet till att bedriva en destabiliseringspolitik vars omfattning är väl känd och dokumenterad.

Sverige kan ytterligare bidra till att minska Sydafrikas dominans i regionen och till att öka frontstaternas oberoende. Sverige bör därför öka ansträngningarna att omsätta de riktlinjer som lagts fast i det s.k. nordiska initiativet till praktisk och konkret handling. På olika sätt bör ett ökat ekonomiskt samarbete och ökad handel mellan regionerna snarast realiseras.

För att frontstaterna skall våga gå in i ett sådant samarbete krävs dock att de nordiska länderna upprättar någon form av importgaranti, som medger ett lånsiktigt handelsutbyte till fastställda priser och villkor, exempelvis import av citrusfrukter från Moçambique. Detta eftersom man kan förvänta sig någon form av motåtgärd från Sydafrika som kan försvåra normal marknadsföring.

Förutom ökad handel bör också genomförandet av olika nordiska

investeringar till regionen uppmuntras med utrymme för ett ansvar och risktagande som normala biståndsinsatser inte medger.

Mot. 1988/89
U231

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att Sverige i det nordiska samarbetet bör ta upp frågan om möjligheterna att öka importsamarbetet mellan de nordiska länderna och SADCC,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av att Sverige arbetar för att de nordiska länderna upprättar en importgaranti så att de nordiska länderna garanterar import under en längre tidsperiod från dessa länder och till fastställda priser,

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att Sverige bör vidta lämpliga åtgärder för att öka resursflödet till regionen inom ramen för det nordiska initiativet och påskyndar genomförandet av produktiva investeringar.

Stockholm den 25 januari 1989

Ulla-Britt Åbark (s)

Margareta Winberg (s)